

**„VIA” USŁUGI TECHNICZNE
I PROJEKTOWE W BUDOWNICTWIE
DROGOWYM**

**mgr inż. Tadeusz Budkowski
os. Sikorskiego 1/8
28-100 Busko-Zdrój**

Tele/fax : 0-41-370-9240
tel. 0-41- 370-1378

Regon : 291932175

NIP:655-000-50-81

e-mail: viabusko@poczta.onet.pl

EGZ. 8 TECZKA 3

PROJEKT BUDOWLANO-WYKONAWCZY

Nazwa inwestycji –

„Przebudowa nawierzchni ulic i chodników, budowy kanalizacji deszczowej oraz elementów małej architektury w zakresie ulic:

Sieradzka, Szewska, Grodzka, środkowa i południowa część ul. Rycerskiej, chodników na południowej części Placu Kościuszki i Placu Niepodległości i Rynku Trybunalskiego w Piotrkowie Trybunalskim”

W RAMACH PROJEKTU „ TRAKT WIELU KULTUR”

BRANŻA ARCHITEKTURA

ARANŻACJA TERENU DAWNEGO RATUSZA

Teren inwestycji: Piotrków Tryb. . obr 21 dz. nr 55, 61, 68, 111, 112, 116, 121, 122, 157, 166, 175, 222, 408/2 , 474.

**Inwestor : GMINA PIOTRKÓW TRYBUNALSKI
 PASAŻ RUDOWSKIEGO 10
 97-300 PIOTRKÓW TRYB**

Branża		Nr uprawnień	Data	Podpis
Architektura	Projektował :	UAN.V.8388	05.2007	
	mgr inż. arch. Józef Dziubecki	89/89		
	Sprawdził :	UAN.V.8388	05.2007	
	mgr inż. arch. Robert Florek	76/88		

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. „Prawo Budowlane” (Dz. U. z 2003 r. nr 207, poz. 2016 z późniejszymi zmianami) oświadczam, że projekt sporządzony został zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

ZAWARTOŚĆ OPRACOWANIA

1. Część tekstowa

Strona tytułowa
Spis zawartości
Opis projektu
Załączniki

2. Część rysunkowa :

Nr rys.	Nazwa rysunku	Skala
1.	Aranżacja terenu ratusza – plan sytuacyjny	1:250
2.	Rzut przyziemia	1:100
3.	Przekroje 1- 3	1:50
4.	Przekroje 4 - 5	1:50
5.	Elewacja wschodnia i południowa	1:50
6.	Elewacja zachodnia i północna	1:50
7.	Rzut – nakrywy murów, schody i posadzki	1:100
8.	Rzut – elementy kamieniarskie wieży	1:100
9.	Detale	1:50
10.	Drzwiczki przyłącza energetycznego	1:5
11.	Wzory cegły klinkierowej	-
12.	Wzory granitu	-
13.	Widoki perspektywiczne	-

Opis projektu budowlanego aranżacji terenu dawnego ratusza na Rynku Trybunalskim w Piotrkowie Trybunalskim

I. Przedmiot opracowania

Przedmiotem opracowania jest projekt budowlany aranżacji terenu dawnego ratusza na Rynku Trybunalskim, w ramach projektu budowlano - wykonawczego przebudowy nawierzchni ulic i chodników, budowy kanalizacji deszczowej oraz elementów małej architektury w obrębie Starego Miasta w Piotrkowie Trybunalskim - „Trakt Wielu Kultur”.

II. Materiały wyjściowe

Dokumenty prawne

1. Umowa
2. Mapa sytuacyjno – wysokościowa w wersji cyfrowej

Bibliografia

1. Studium Historyczno – Urbanistyczne Miasta Piotrkowa Trybunalskiego
P.P. Pracownie Konserwacji Zabytków, Oddział w Kielcach
opracował Kazimierz Głowacki - Kielce, 1981
2. Urbanistyka Piotrkowa Trybunalskiego
opracował Kazimierz Głowacki
Piotrków-Kielce, 1984
3. Zabytki sztuki w Polsce
Inwentarz topograficzny – Powiat piotrkowski
Praca zbiorowa - Warszawa, 1950
4. Zabudowa rynku w Piotrkowie Trybunalskim w świetle źródeł archiwalnych
opracował Kazimierz Głowacki
Kwartalnik Architektury i Urbanistyki T. XXIII - Warszawa 1978r.

Kartografia i plany

1. Plan miasta Piotrkowa sporządzony przez Dominika Merliniego.
Pomiar z 1786 r.
AGAD, Zbiór Popielów
2. Plan miasta Piotrkowa sporządzony przez Wilhelma Bergemanna.
Pomiar z 1824 r.
WAP w Piotrkowie

Dokumentacja projektowa

1. Koncepcja zagospodarowania Rynku Trybunalskiego
w Piotrkowie Trybunalskim - Pracownia Projektowa ARCHITEKT
opracował Józef Dziubecki
Piotrków – grudzień 1998r.
2. Studium urbanistyczne zagospodarowania ulic w obrębie Starego Miasta
w Piotrkowie Trybunalskim - Pracownia Projektowa ARCHITEKT
opracowanie: Józef Dziubecki, Robert Florek,
Piotrków – grudzień 2004r.

Ikonoografia

1. Zasób fotograficzny PKZ Oddział w Kielcach.
2. Fotografie stanu istniejącego.

III. Opis stanu istniejącego

Rys historyczny

Piotrkowski rynek uformował się ostatecznie w XIV wieku w miejscu dawnej osady targowej. W obrębie niewielkiego placu rynkowego stanął budynek ratusza grodzkiego. Nie przechowały się przekazy archiwalne informujące o jego ówczesnej formie architektonicznej. Na podstawie wyników prac wykopaliskowych w 1963 r. postawiono hipotezę, iż pierwsza murowana budowla ratuszowa stała się pośrodku rynku około 1550 r. Według tych ustaleń miał to być gmach ceglany, wzniesiony na planie prostokąta, ozdobiony w przyziemiu północnej i południowej elewacji parterowymi arkadami. Ratusz zwieńczony ceglana attyka miał prawdopodobnie trzy kondygnacje, w tym tzw. piętro attykowe. Ta hipotetyczna rekonstrukcja nasuwa jednak sporo wątpliwości, nie znajdując potwierdzenia w znanych przekazach archiwalnych. Mówią one między innymi o tym, że cech szewski miał przy ratuszu od strony południowej przybudowane jeszcze za króla Jagiełły pięterowe kramy z cegły. Stąd przychylić się raczej wypada do tezy, iż ówczesny ratusz w Piotrkowie był piętrową budowlą murowaną. Nie wiemy, czy groźne pożary miasta w 1516 i 1544 r. uszkodziły jego mury, choć przekaz mówi, że w czasie jednego z nich Piotrków „wygorzał cokolwiek go było w murze”. Z przekazów archiwalnych dowiadujemy się również, iż w 1574 r. przy ratuszu miejskim podjęto poważne przedsięwzięcia budowlane, a dokumenty nazywają kolejnym fundatorem budowli króla Henryka Waleczusza. Po utworzeniu w Piotrkowie w 1578 r. Trybunału Koronnego ratusz grodzki uległ znowu modernizacjom, podyktowanym przez nowe funkcje. W 1611 r. przy jego południowej elewacji dostawiona została „kosztem powiatu piotrkowskiego” okrągła wieża więzienna. Ratusz, poza urzędami i więzieniem, gromadził nadal funkcje handlowe w części mieszczącej pięterowe kramy, jak i w dwóch piwnicach pod gmachem głównym, gdzie sprzedawano siano, owies oraz przybory dla woźniców i jeźdźców.

Poważne dla miasta następstwa spowodowały wojny szwedzkie i zajęcie miasta w 1657 r. Z tego czasu pochodzi najstarszy znany widok Piotrkowa rysowany przez Eryka Jonsona Dalhbergha, ukazujący panoramę oblężonego miasta. W centralnej części szkicu pokazana została ratuszowa wieża zwieńczona ozdobnym hełmem. Samo miasto, przez grabieże i nakładane kontrybucje mocno podupadło. Podobny los podzielił też ratusz miejski. Świadczy o tym instrukcja poselska sporządzona w 1729 r., by ratusz „z funduszków publicznych był ratowany”. Groźne spękania ścian ratusza sprawiły, że cech szewski w obawie o bezpieczeństwo zajmowanych na piętrze kramów, zmuszony był niemałym kosztem podmurować ściany i podeprzeć je silnym „filarem”.

W pierwszej ćwierci XVIII w. powzięto zamiar rozbudowy ratusza poprzez wchłonięcie przyległych kramów szewskich. Przetrwały one do 1731 r., kiedy to zniszczył je pożar. Władze już nigdy później nie dopuściły do ich odbudowy w poprzedniej formie. Z kasy miejskiej próbowano ratować spalony ratusz ze zrujnowaną wieżą. Środki na gruntowny remont Ratusza Trybunalskiego przeznaczyła dopiero Komisja Dobrego Porządku w 1768 r. Nie wiązało się to jednak z podjęciem konkretnych prac. Przekazy informują, że nastąpiły dalsze uszkodzenia budowli i otaczających rynek kamienic.

Interesującym przekazem z tego czasu, ilustrującym formę architektoniczną między innymi ratusza, jest „odrys widoku rynku piotrkowskiego sprzed pożaru miasta” pochodzący z około 1800 r. Ratusz pokazany jest jako budynek dwukondygnacyjny z attyką, zwieńczoną cebulastym hełmem wieżą od strony południowej i zespołem parterowych kramów przylegających do zachodniej ściany ratusza. Budynek ratusza przekształcono znacznie podczas jego odbudowy, wydłużając go w stronę wschodnią. Projekt architektoniczny klasycystycznej realizacji przypisywany jest Dominikowi Merliniemu, autorowi planu regulacyjnego miasta. W następnych latach czyniono zabiegi nad przywróceniem ratuszowi jego dawnej świetności. Remont przewidywał uzyskanie dwóch izb sądowych, jednej na piętrze, a drugiej na parterze,

oraz przeniesienie Kaplicy Trybunalskiej z piętra na parter. Likwidacja w 1792 r. Trybunału Koronnego pogorszyła sytuację miasta, a także samego ratusza. Umieszczono wprawdzie w nim okresowo urzędy Kamery Pruskiej, a w 1813 r. miejsce obrad Rady Stanu Księstwa Warszawskiego, ale były to już ostateczne lata jego świetności. W 1818 r. ratusz uzyskał jeszcze rządowe wsparcie na remont trwający do 1821 r. Ściany ratusza odnowiono w kolorze żółtym. Ratusz wówczas służył „na pomieszczenie Archiwum z dawnych polskich czasów, Odwachu Głównego Wojskowego na dole, na górze zaś Urzędu Muncypalnego i sądu”.

W latach 1832 – 1845 prowadzono przy ratuszu prace remontowe. Zgodnie z kilkusetletnią tradycją piwnice ratusza wydierżawiane były nadal miejscowym kupcom na magazyny towarów. Stan budynku z roku na rok wyraźnie się pogarszał. Władze nie mogąc sprostać trudnościom, rozpoczęły starania o przeniesienie magistratu do innego budynku w mieście. Stało się to w 1863 r. Fakt opuszczenia przez magistrat pomieszczeń ratuszowych przesądził o ich dalszym losie. Po pożarze dzielnicy żydowskiej w 1865 r. umieszczono w nim na krótko pogorzalców, a pomieszczenia parteru zajęła Izba Felczerska i sklepy. Jednak już w 1868 r., z rozkazu gubernatora Kochanowa ratusz przeznaczony został na sprzedaż i faktycznie rozebrany. Po decyzji z władz z 1901 r. ustawiono na rynku jeden z dwunastu murowanych słupów ogłoszeniowych. W 1910 r. zlikwidowano stojącą pośrodku placu studnię miejską, z uwagi na „zniszczenia nawierzchni rynku spowodowane przenikaniem wody do podziemi ratusza”. W okresie międzywojennym sytuacja zabudowy przyrynkowej nie uległa istotniejszym zmianom.

W 1963 r. przeprowadzono prace archeologiczne odsłaniając i inwentaryzując zachowane pod ziemią fragmenty dawnego ratusza. Badania zostały udokumentowane przez Pracownię Konserwacji Zabytków z Łodzi w 1964 r. Ponadto został wykonany projekt adaptacji części podziemi ratusza na funkcje ekspozycyjne z jednoczesną budową przeszklonego pawilonu na cokole wychodzącym ponad płytę rynku. Zamierzenie to nie zostało zrealizowane. Po wykonaniu prac wykopaliskowych relikty zasypano piaskiem, a w obrębie rynku ułożono posadzkę oznaczając płytami prostokątnymi położenie samego ratusza.

W 400 rocznicę powołania Trybunału Koronnego wmurowano w miejscu ratuszowej wieży pamiątkową tablicę. W 1998 r. ustawiono zrekonstruowany pręgierz.

Stan zachowania

Obecnie rynek, pod powierzchnią którego zachowane są relikty dawnego ratusza, jest utwardzony posadzką z niewielkich, sześciokątnych elementów betonowych /trylinka/ w kolorze żółtym. Za pomocą ciemniejszych, szarych pasów z kostki tej samej wielkości wyodrębniony został podział na 42 prostokąty. Miejsce po ratuszu zostało oznaczone kwadratowymi, ciemnymi płytami lastrykowymi. Zrekonstruowany pręgierz usytuowany jest przy południowo-wschodnim narożniku rynku. Wzdłuż pierzei rynkowych przebiegają oddzielone od posadzki rynku granitowymi krawężnikami chodniki, ułożone z szarej, betonowej, prostokątnej kostki.

Nie jest znany stan zachowania podziemnej struktury budowlanej ratusza. Należy domniemywać, że większość murów odkrytych w trakcie powojennych badań archeologicznych zachowała się pod ziemią, aczkolwiek nie można wykluczyć, że część ich wyższych partii została usunięta w trakcie niwelacji płyty rynku. Nie można zatem jednoznacznie ocenić, w jakim stopniu zachowane pozostałości dadzą się wykorzystać do planowanych zamierzeń. Dla oceny stanu zachowania murów ratusza konieczne jest ich odsłonięcie metodami archeologicznymi.

Stan techniczny

Stan techniczny nawierzchni Rynku Trybunalskiego jest zły. Nawierzchnia w wielu miejscach uległa odkształceniu, powstały ubytki i niewielkie zapadliska w miejscach wcześniej prowadzonych napraw podziemnej infrastruktury technicznej i badań archeologicznych, jak również spowodowane nierównomiernym osiadaniem podłoża. Część krawężników została przemieszczona i nadmiernie zagłębiona. Większość płyt pokazująca zasięg ratusza jest popękanych, a duża część żółtej trylinki istniejącej na pozostałej powierzchni rynku została zniszczona przez działanie warunków atmosferycznych.

Nie jest możliwa ocena stanu technicznego zachowanych podziemnych fragmentów ratusza. Potwierdzić to może ocena techniczna przeprowadzona w trakcie prac wstępnych i koniecznych do przeprowadzenia badań archeologicznych.

IV. Opis rozwiązań projektowych

Rozwiązania funkcjonalno-użytkowe

Projekt zakłada pokazanie zarysu ratusza w formie przestrzennej wyniesionej ponad płytę rynku na wysokość siedzisk ławek. Forma ta pełnić ma przede wszystkim funkcje rekreacyjne. Ma ona służyć jako miejsce do siedzenia, spotkań i odpoczynku dla gości i turystów, jak również dla mieszkańców dzielnicy. Miejsce dawnej wieży ratuszowej, pełnić będzie funkcję lokalnego punktu widokowego.

Zakłada się, że wyniesiony przestrzennie obrys ratusza będzie również miejscem organizowania różnorodnych imprez w historycznym otoczeniu zabytkowej zabudowy. Może być miejscem organizacji jarmarków, występów artystycznych, prezentacji, wystaw, happeningów oraz innych tego typu imprez z możliwością ustawiania sceny w obrębie wyniesionej bryły ratusza.

Rozwiązania kompozycyjne

W rozwiązaniu projektowym ukształtowania płyty rynku, zaproponowano likwidację klasycznych chodników i krawężników, analogicznie jak na wszystkich uliczkach Starego Miasta. Na płycie rynku planuje się nawierzchnię z granitowych płyt, ułożonych w polach wyodrębnionych za pomocą pasów ciemnoszarej kostki granitowej. Strefa przylegająca bezpośrednio do kamienic zostanie oddzielona pasem z szarych granitowych płyt, ułożonych w śladzie dawnego rynsztoka.

Projektuje się pokazanie zarysu ratusza w formie przestrzennej, tak by urozmaicić nazbyt monotonną płytę rynku. Ponad płytę rynku zostaną wyniesione fragmenty ścian zlokalizowanych w miejscu najstarszych ścian ratusza. Wydzielą one przestrzennie strefę o funkcji rekreacyjnej. Na tak ukształtowaną powierzchnię, planuje się ze wszystkich stron wejścia poprzez kilkustopniowe schody. Wejście z narożnika północno zachodniego prowadzić będzie bezpośrednio na poziom „posadzki” ratusza – możliwy zatem będzie tędy wjazd wózków dzieciennych oraz dostęp dla osób niepełnosprawnych. Nakrywy murów będą stanowiły miejsca do siedzenia. Posadzka wewnątrz ścian zostanie zróżnicowana. Ślady przebiegu dawnych ścian zostaną wyodrębnione materiałem ceramicznym. Cylindryczna forma wieży ratuszowej zostanie nieco bardziej wyniesiona, by mogła pełnić rolę lokalnego punktu widokowego.

W trakcie wschodnim projektowanego wyniesienia bryły ratusza planowane jest umieszczenie tablicy pamiątkowej przeniesionej z płyty rynku.

Istniejący kamienny pręgierz kolidujący z planowanym wyniesieniem ratusza planuje się przesunąć w miejsce oznaczone w projekcie drogowym.

Rozwiązania techniczno - materiałowe

Projekt zakłada budowę na zachowanych pod ziemią murowanych reliktach ratusza elementów ścian, wyodrębniających najstarszą część ratusza, basztę oraz filarów stanowiących kiedyś oparcie dla kramów przy jego północnej ścianie.

Do realizacji prac projektuje użycie dwóch podstawowych materiałów wykończeniowych tj. ręcznie formowanych cegieł klinkierowych i żółtawego granitu w różnych asortymentach. W partiach naziemnych zaplanowano użycie cegły o rozmiarach cegły gotyckiej (29x14x9 cm) murowanej w wątku gotyckim (polskim) – dla pokazania czasu powstania oryginalnego ratusza i wykluczenia skojarzeń z realizacjami współczesnymi.

W zależności od stopnia zachowania podziemnych części budowli przewiduje się ich zabezpieczenie, wzmocnienie, rekonstrukcję fragmentów, przesklepienie nadproży i wyrównanie w tradycyjny sposób przez murowanie z cegły pełnej ceramicznej.

UWAGA :

Ostateczny obrys murów ratusza, jego lokalizacja – a tym samym rzędne nawierzchni wewnętrznych i zwieńczeń murów oraz poziom posadowienia nowych fragmentów murów należy ustalić po odsłonięciu oryginalnych pozostałości ratusza.

Wykopy należy wykonywać metodami archeologicznymi – według warunków określonych przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Na wypoziomowany mur założona zostanie izolacja z folii budowlanej lub 2x papa na lepiku. Projektowane ściany fundamentowe powyżej oryginalnych murów ratusza z cegły ceramicznej pełnej klasy 15 na zaprawie cementowej. Ściany fundamentowe rapowane pod ziemią zaprawą cementowo-wapienną. Izolacja pionowa - Abizol 2R. Druga warstwa izolacji poziomej, tuż pod powierzchnią płyty rynku.

Mury powyżej powierzchni płyty rynku z cegły ręcznie formowanej o rozmiarach cegły gotyckiej (29x14x9 cm) w kolorze naturalnej ceramiki na zaprawie do murowania klinkieru, z wklęsłymi spoinami w licu muru. Właściwości cegły i zaprawy określono szczegółowo poniżej. Mury pokryte na koronie elastycznym szlamem izolacyjnym dla zabezpieczenia przed penetracją wilgoci. Nakrywy murów z bloków granitowych gr. 10 cm montowanych na koronie murów na zaprawie cementowej. Granit w kolorze żółtawym, wykończenie nawierzchni przez promieniowanie, ze sfazowaniem krawędzi.

Część podziemna wieży murowana z cegły ceramicznej podobnie jak reszta murów. Nad płytą rynku, ściany wieży licowane obustronnie blokami kamiennymi z granitu o łukowych. Wypełnienie muru z cegły ceramicznej pełnej. Nakrywa muru wieży z płyt granitowych w kolorze żółtawym. Układ płyt promienisty.

Stopnie schodów zewnętrznych z bloków kamiennych na podbudowach betonowych wykonywanych na gruncie, zbrojonych wg opisu na rysunkach. Powierzchnia bloków wykonanych przez płomieniowanie.

Płaskie zarysy ścian zewnętrznych i wewnętrznych wykonane z brukowej cegły klinkierowej j.w. z zalaniem spoin zaprawą o Rm większym niż 30 MPa. Wyodrębnienia posadzek pomieszczeń z płyt granitowych o mniejszych rozmiarach 40x40 cm. Posadzki układane w tradycyjny sposób na dwuwarstwowej podbudowie z kruszywa łamanego oraz podsypce cementowo-piaskowej.

Ukształtowanie posadzki wewnętrznej z niewielkim spadkiem dla odprowadzenia wód opadowych poza mury - przez projektowane wejścia.

Przeniesiona płyta pamiątkowa zostanie umieszczona na fundamencie betonowym i zlicowana z projektowaną nawierzchnią kamienną.

Przewiduje się wykonanie iluminacji zewnętrznego lica wieży oraz montaż świecących w górę posadzkowych reflektorów, ułożonych po okręgu w posadzce wieży. Uzyskany zostanie efekt pionowego snopu światła, jako przestrzennego wyobrażenia ratuszowej wieży. Ponadto przewiduje się podświetlenie wewnętrznej płaszczyzny wyodrębnionej części ratusza przez płaskie lampy umieszczone w murach pod siedziskami .

Przewiduje się również realizację przyłącza energetycznego służącego do obsługi imprez. Szczegółową lokalizację i wzór drzwiczek stalowych pokazano na rysunkach.

PARAMETRY TECHNICZNE PROJEKTOWANYCH MATERIAŁÓW :

Cegły klinkierowe

Parametr	Cegła ścienna	Cegła brukowa
Typ	ręcznie formowana	ręcznie formowana
Wymiary	29 x 14 x 9 cm	29 x 14 x 9 cm
Klasa (Wytrzymałość na ściskanie)	min. 35 MPa	min. 50 MPa zalecane 65 lub 100 Mpa
Nasiąkliwość	do 6%	do 6%
Mrozoodporność	mrozoodporna	mrozoodporna
Odporność na ścieranie	-	min. 7,0 cm ³ /50cm ²
Odporność na złamanie	-	min. 20 N/mm ²

Cegły w naturalnej barwie ceramiki o niezbyt ciemnym walorze. Pożądane są nieznaczne przebarwienia w odcieniach beżowych i jasnobrązowych, z wykluczeniem odcieni wiśniowego i fioletowego. Cegły winny mieć nierównomierne krawędzie i niewielkie nierówności lica wynikające z ręcznego sposobu formowania.

Wymagania dla cegły ściennej w zakresie wytrzymałości i pozostałych parametrów są nieco niższe niż dla cegły brukowej, jednak dla zachowania identycznej kolorystyki i faktury obu wyrobów proponuje się użycie cegieł brukowych o wyższych parametrach również do murowania licowych partii ścian ponad płytą rynku.

Zaprawa do murów z cegieł klinkierowych

Parametr	Wartość
Baza	mieszanka cementów z wypełniaczami mineralnymi i modyfikatorami
Gęstość nasypowa	ok. 1,6 kg/dm ³
Klasa (Wytrzymałość na ściskanie)	min. 5 MPa zalecane 8 MPa
Wytrzymałość spoiny	$\geq 0,15 \text{ N/mm}^2$
Absorpcja wody:	$0,1 \text{ kg/m}^2 \text{ min}^{0,5}$
Współczynnik dyfuzji pary wodnej	15/35

Elementy granitowe

Parametr	Wartość
Wytrzymałość na ściskanie	min. 100 MPa
Ścieralność na tarczy Boehmego w stanie powietrzno-suchym, nie więcej niż	5 mm
Nasiąkliwość	1,5 %

Granit średnio lub drobnoziarnisty w kolorze żółtym z możliwymi niewielkimi przebarwieniami w kolorze szarym i rudym. Zaleca się kamień ze złóż dolnośląskich.

Wszystkie naziemne części budowli zaleca się zabezpieczyć preparatem Anty-grafitti.

Proponowane kolory i faktury cegły klinkierowej i granitu pokazano w części rysunkowej. Próbkę materiałów należy uzgodnić z autorem przed złożeniem zamówienia.

Warunki eksploatacji i bezpieczeństwo użytkowania

Wyniesione fragmenty ratusza należy poddawać stałej kontroli w zakresie czystości i stanu technicznego. Należy przewidzieć bieżące utrzymanie czystości – sprzątanie nawierzchni i okresowe mycie nawierzchni i ścian wodą pod ciśnieniem (nie dopuszczając do powstania trwałych zabrudzeń lub uszkodzeń).

W obrębie obiektu należy umieścić tabliczkę informującą możliwości przebywania w nim nieletnich dzieci wyłącznie pod nadzorem osób dorosłych.

Uwagi końcowe

- Wszelkie zmiany rozwiązań konstrukcyjnych i materiałowych w stosunku do przewidzianych w projekcie oraz wzory materiałów wykończeniowych wymagają uzgodnienia w trybie nadzoru autorskiego.
- Wszystkie używane materiały budowlane powinny posiadać aktualne aprobaty dopuszczalności do stosowania w budownictwie.
- Wszystkie roboty budowlano montażowe a także odbiór robót należy wykonywać zgodnie z „Warunkami Technicznymi Wykonywania i Odbioru Robót Budowlano-Montażowych” opracowanych przez Instytut Techniki Budowlanej.

autor : arch. Józef Dziubecki

spr. : arch. Robert Florek